

Nr 14.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.

Genom en den 14 februari 1947 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 66, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g **angående fortsatt giltighet av lagen den 16 februari 1934 (nr 19)** **om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande** **till utlandet m. m.**

Häri genom förordnas, att lagen den 16 februari 1934 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m.¹, vilken enligt lag den 3 maj 1946 (nr 168) gäller till och med den 30 juni 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1948.

Sedan 1934 års riksdag (skr. nr 15) bifallit av Kungl. Maj:t i proposition den 12 januari 1934 (nr 56) framlagt förslag till lag om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet m. m., att gälla tills vidare till och med den 30 juni 1935, utfärdade Kungl. Maj:t den 16 februari 1934 lag i ämnet (nr 19), i det följande benämnd clearinglagen. Lagens giltighet har därefter årligen förlängts, senast genom lag den 3 maj 1946 (nr 168) för tiden till och med den 30 juni 1947.

I clearinglagen ha vidtagits vissa ändringar, beträffande 1 § genom lagar den 15 juni 1935 (nr 326), den 19 april 1940 (nr 234) och den 14 december 1945 (nr 859), beträffande 2 § genom lag den 23 mars 1945 (nr 66) samt i fråga om 3 § genom nyssnämnda lag den 15 juni 1935 och lag den 7 maj 1937 (nr 199). — Clearinglagen har i sin nu gällande avfattning avtryckts i propositionen.

¹ Senaste lydelse av 1 §, se SFS 1945:859, av 2 §, se SFS 1945:66, samt av 3 §, se SFS 1937:199.

Förordnanden jämlikt clearinglagen hava av Kungl. Maj:t vid olika tillfällen genom särskilda kungörelser meddelats i förhållande till vissa stater, beträffande vilka betalningsöverenskommelser avslutats, varjämte med stöd av clearinglagen betalningsspärr i viss utsträckning upprättats i förhållande till vissa länder. En redogörelse för dessa förordnanden har intagits i propositionen.

Handläggningen av ärenden rörande tillämpning av clearinglagen och de med stöd av densamma utfärdade kungörelserna ankommer på clearingnämnden, för vilken instruktion av Kungl. Maj:t utfärdats den 28 augusti 1934, nr 465 (jfr kungörelsen den 15 februari 1935, nr 23, med vissa bestämmelser angående uppgiftsskyldighet i förhållande till clearingnämnden).

Då, såsom förut nämnts, clearinglagen upphör att gälla med utgången av juni månad 1947, har inom handelsdepartementet till övervägande upptagits frågan om utsträckning av lagens giltighetstid. I ärendet ha kommerskollegium, clearingnämnden och fullmäktige i riksbanken avgivit yttranden och tillstyrkt, att lagens giltighetstid förlänges. Någon ändring av lagens innehåll ifrågasättes icke.

Föredragande departementschefen, statsrådet Myrdal, har — under uttalande att behov av sådant bemyndigande, varom i clearinglagen stadgas, alltjämt gör sig gällande — förordat, att lagens giltighetstid förlänges med ett år.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 66, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 mars 1947.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Schlyter, Wagnsson, Westman, Ahlkvist, Ekströmer, Lindblom, Olofsson och Löthner;

från andra kammaren: herrar Rylander, Hedlund i Östersund, Olsson i Mellerud, Berg och Lindberg, fru Gustafson, herrar Ljungberg och Svensson i Stenkyrka.